De plek waar het allemaal begon

Wandeling 3: Spiegel-Noord
Vanzelfsprekend was geweest de wandeling bij het Station Naarden-Bussum te starten. Zonder de aanleg van de spoorlijn tussen Amsterdam en Amersfoort in 1874 hadden we hier immers niet gestaan. Zodra de werkzaamheden aan de westzijde van het Station gereed zijn, zal de wandeling daar vandaan starten.

Tot die tijd start de wandeling bij de boom
die de Vereniging Vrienden van het Spiegel
in 1980 geplant heeft om de destijds
groenarme toegang tot het Spiegel groe-
ner te maken. Deze Koningslinde bevindt
zich naast de bankjes voor het Oranjepark
ter hoogte van de KRUISING VAN DE
NIEUWE ’S-GRAVELANDSEWEG
RICHTING DE SLOCHTERENLAAN

(op de stoep tegenover de parkeerplaatsen die tegenover de spoor-wegovergang bij het station Naarden-Bussum liggen).

De bankjes staan met de rug naar het complex Oranjepark, Nieuwe ’s-Gravelandseweg 2-12. Dit complex, flatgebouwen, garages, bergingen en schuren, zijn door de gemeente Gooise Meren als gemeentelijk monument opgenomen.

Voor een stukje geschiedenis van deze plek kunt u misschien even op één van de bankjes gaan zitten.
Welgestelde Amsterdammers zagen, na aanleg van het station, mogelijkheden om zich (in de zomer) in Bussum te vestigen. Direct na de opening van de Oosterspoorweg (het traject van Amsterdam naar het oosten van Nederland) startte de ontwikke-ling van het Spiegel via een grootscheepse exploitatie van villa-
terreinen.

In plaats van enkele villa’s verrezen er nu tientallen in Bussum. Buiten wonen werd voor meer stadsbewoners een reële mogelijk-heid. Hierbij speelden de trein en ook de tram een essentiële rol. Want hoewel de hoofdwegen in het Gooi in de eerste helft van de 19e eeuw al flink verbeterd waren, rondreizen bleef een tijdroven-de bezigheid. De spoorlijn bracht daar nu verandering in en buiten wonen in het tot dan toe wat geïsoleerde Bussum werd aantrekkelijker.
Bij de vroege ontwikkeling van de
villaparken (1876-1886) gaven met
name P.J. Loman en J.H. Biegel een
grote aanzet tot
veranderingen. De heren Loman en
Biegel voorspelden dat veel gegoede
families voor korte tijd of perma-
nent naar buiten zouden trekken.

Ze richtten de Bouwmaatschappij
Nieuw Bussum op en kozen voor
Het Spiegel om een villapark aan te leggen waar rijke stedelingen konden neerstrijken. Het gebied was aantrekkelijk vanwege de hoger en dus droger gelegen zandgronden, de landelijke uitstra-ling, maar ook omdat de grondprijzen en de belastingen veel lager waren dan in de stad.
Loman (1826-1888) was een zeer
welgestelde Amsterdammer die al
voor de aanleg van de spoorlijn ruim
17 hectare grond in het Spiegel had
gekocht. Loman nam al direct na de
aanleg van de spoorweg het initiatief
om Bussum een luxe hotel-restau-

rant te geven. Hotel Nieuw Bussum
stond op de plek waar nu het
Oranjepark complex staat, vlakbij
het station. Dit hotel werd in 1874 gebouwd en kreeg al snel een belangrijke functie voor mensen die een villa wilden kopen en een paar dagen in de buurt wilden rondkijken. Bovendien fun-geerde het als cultureel en maatschappelijk centrum door de oprichtingen van de sociëteit Onder Ons.
Op het terrein van het hotel zijn in
1955 appartementen in een park-
achtige tuin verrezen. De apparte-
menten van het achter u liggende
complex Oranjepark zijn ontworpen
door architect W.M. Dudok en zijn
een voorbeeld van wederopbouw-
architectuur.

Wanneer u zit, ziet u links voor u,
rechts naast de spoorwegovergang, Nieuwe ’s-Gravelandseweg 1. Dit pand is in 1929 oorspronkelijk gebouwd als rijwielstalling bij het station Naarden-Bussum. Vanaf ca. 1960 was hier nachtclub Smugglers gevestigd en inmiddels Flash Casino.

Sta nu op en loop van de spoorwegovergang af de NIEUWE ’S-GRAVELANDSEWEG op.
Meteen aan uw linkerhand aan de overkant ziet u Nieuwe

’s-Gravelandseweg 5.
Het pand dateert uit 1876, en werd
gebouwd voor Jan Heydanus, een
van de directeuren van de bouwmaat-

schappij Nieuw Bussum.
In 1964 heeft er een verbouwing aan
het dak plaats gevonden en in 1971
is de galerij links naast het balkon
toegevoegd. Van 1977 tot 2000 heeft
Schrijver Eli Asser (1922-2019) hier
gewoond. Eli Asser kocht het pand
samen met professor Arnold Heertje (1934 - 2020). Asser en Heertje hebben jarenlang geruzied over de financiën.

Als u verder loopt langs de tuin van het complex Oranjepark, ziet u eveneens aan uw linkerhand ’S-GRAVELANDSEWEG 9, Villa Oud Holland.
De villa Oud Holland staat op een markant punt aan het begin
van de Nieuwe ‘s-Gravelandseweg en daarmee aan de entree van de wijk het Spiegel. Het statige huis sluit aan bij de rest van de villa’s in de straat. Het valt op door het schilderachtige silhouet, de variatie in vormgeving en de contrasterende bouwmaterialen. Het is daarmee een typisch voorbeeld van laat 19e eeuwse villa-bouw en de overgangsarchitectuur uit de eerste helft van de 20e eeuw. Deze villa dateert uit circa

1903 en is vermoedelijk ontworpen
door C.J. Kruisweg. Het is niet zeker
omdat het vóór 1906 niet verplicht
was om bouwtekeningen te overleg-
gen bij het bouwen van een huis,
daarom is er geen documentatie uit
die tijd bekend waarop de naam van
de architect stond. Maar een verge-
lijking met andere villa’s in de buurt
maakt wel aannemelijk dat Kruisweg
bij het ontwerp betrokken is geweest. Elementen uit chaletstijl, eclecticisme en rationalisme zijn gecombineerd. Gezien het cultuur- en architectuurhistorisch karakter van de villa is deze

villa een rijksmonument.

Ernaast ziet u ’S-GRAVELANDSEWEG 11
Deze villa is ontworpen door J.F. Everts. Opdrachtgever tot het bouwen van de villa was Jan Roelof Boerlage, advocaat en procu-reur. Van 1917-1935 diende de villa als vestiging van de Luitgaard-school, voortgezet onderwijs voor meisjes. In 1935 verhuisde
deze school naar de Nieuwe ’s Gravelandseweg 21.
Vanaf 1935 komt er een vestiging van de Muziekschool van de Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst. Vanaf 1974 muziekschool Gooi-Noord, later Muziekschool voor Gooi en Vechtstreek. Vanaf 1996 is de villa weer in privébezit, er heeft toen een grondige restauratie plaatsgevonden.

Vervolg uw weg richting de rotonde.
Ook aan de overkant, Nieuwe
’s-Gravelandseweg 13, net voor de
rotonde staat villa Amby. Een villa
met een rieten kap die in 1926 ont-
worpen is door architect H.J. Everts.
Opdrachtgever en tevens eerste
bewoner van de villa was F.J.P.
Clignetti. Op deze plek stond voor-
heen Villa Beukenoord, bewoond
door Frederik van Eeden voordat hij in 1898 Walden stichtte.

Steek over bij het zebrapad en ga op de rotonde linksaf de MEERWEG op.
Meteen op de hoek ziet u de Brandsmaschool staan, Nieuwe
’s Gravelandseweg 15.
Sytze Brandsma kwam als 28-jarige vanuit Friesland naar
Bussum en startte in 1907 zijn particuliere lager school, het Christelijk Instituut Brandsma. ‘Instituut’ was in die tijd een gebruikelijke naam voor een particuliere onderwijsinstelling, het bijzonder onderwijs werd nog niet door de overheid bekostigd. De chique christelijke Spiegelbewoners stuurden kun kind liever naar deze dure particuliere school dan naar de openbare school (de ‘klompenschool’ van de arme Bussumers aan de andere kant van het spoor).
De school van Sytze Brandsma begon in september 1907 in een villa op de Boslaan 17 en verhuisde in 1911 naar de Graaf Wichmanlaan 21. Dit pand aan de Nieuwe ’s Gravelandseweg 15 werd in 2003 in gebruik genomen.
Recht voor de school ziet u het

kunstwerk dat Carla Rump
gemaakt heeft van de oudste boom
van Bussum. In 2014 bleek dat de
boom dood, maar de stam nog wel
goed was. Omdat
de boom werd geplant doen het
Spiegel aangelegd werd, is besloten
om de boom te behouden. Er is een

pinakel van gemaakt. Een pinakel is
een siertorentje, waarvan er eind negentiende eeuw vele bij huizen van het Spiegel stonden.

Vervolg de weg en zie aan de
rechterkant MEERWEG 17.
Iets van de weg ziet u aan de over-
kant een koetshuis dat oorspronke-
lijk behoorde bij Villa Klein Berken-stein, dat in 1900 gebouwd werd.
Nu is in dit voormalige koetshuis notariskantoor Doude van Troost-

wijk, zeer betrokken bij de Spiegel-bewoners, gevestigd.

Iets verder ziet u Graaf Wichmanlaan 17.
Deze villa is bijna helemaal verscho-len door groen en ligt iets hoger.
Villa De Eekhof is in 1890 gebouwd
voor Jan Christiaan Loman, uitgever,
die de villa oorspronkelijk De Werve
noemde naar het landhuis op de
Veluwe die een belangrijke rol speel-
de in het boek Majoor Frans van
A.L.G. Bosboom Toussaint. Niet veel later is de naam veranderd in De Eekhof.

Bij deze kruising gaat u linksaf de GRAAF WICHMANLAAN in. De Graaf Wichmanlaan is een lange laan door het Spiegel die doorkruist wordt door de Middenweg, Meerweg en Nieuwe
’s Gravelandseweg eindigend bij het Station van Naarden-Bussum. Loop door deze laan en bekijk de prachtige villa’s.
Graaf Wichmanlaan 30 villa ’t Regelaer, gebouwd in 1890, waar
de eerste bewoner rijksontvanger van de belastingen was. Alles over de uitdaging om dit huis te verduurzamen leest u in Spiegelschrift 20.
Graaf Wichmanlaan 32 villa Berkenrode is rond 1900 gebouwd. Graaf Wichmanlaan 21 deze nieuwbouw dateert van na 1980. Tot die tijd stond hier Villa Geertruida waar voorheen (vanaf 1910) Christelijk Instituut Brandsma gevestigd was.
Villa Oud Delta vindt u op Graaf Wichmanlaan 34, een histori-sche villa uit 1887 met een hagelwitte, frisse uitstraling en een bijbehorend koetshuis. Jan Samuel Heybrock liet het pand in 1887 bouwen voor 11.465 gulden.
Rond 1880 werd een kavel van 6000 m2 gekocht, waar de villa met als oorspronkelijke naam ’t Hoog op gebouwd werd.
De ingang en adres lag destijds aan de Lindelaan en is later ver-plaatst naar deze plek aan de Graaf Wichmanlaan.

In 1930 werd de villa gekocht door
de Stichting Diakonessen-
Arbeid die hier een klein ziekenhuis

stichtte. Het hospitaaltje had een
capaciteit van 14 bedden. De ver-
pleegsters woonden vlakbij in het
zusterhuis Villa Maria aan de Linde-

laan 9. In 1940 ging dit ziekenhuis
over naar het nieuwgebouwde
Diakonessenhuis te Naarden.

In 1942 kocht huisarts C. Postma villa ’t Hoog. Hij kon het pand echter niet betrekken omdat het door de Duitse bezetter werd

gevorderd. Na de bevrijding maakte
de Binnenlandse Strijdkrachten
enige maanden van het pand ge-
bruik. Postma liet na 1945 het pand
verbouwen en renoveren. Op de
toegang liet hij in smeedijzer de naam ‘Oud Delta’ aanbrengen als herinnering aan de villa’s ‘Klein Delta’ bij de Meerweg en ‘Delta’ bij de Brinklaan.

Ernaast Graaf Wichmanlaan 36 villa ‘Zeelandia’. De eerste bewoner, Cornelis van Dishoeck, gaf de villa deze naam. Het was een eerbetoon

aan zijn geboorteprovincie. Cornelis
van Dishoeck was grondlegger van
Uitgeverij van Dishoeck.
De uitgeverij heeft een zeer belang-
rijke rol gespeeld in de Vlaamse
literatuur omdat veel vooraanstaande

Vlaamse auteurs hun werk bij de Bussumse uitgever lieten ver-schijnen. Ook voor de Nederlandse letter-
kunde is Van Dishoeck belangrijk geweest. Daarnaast was hij met zijn vriend De Fremery heel actief in de oprichting van de Gooi-sche HBS in 1910 en was Van Dishoeck nauw betrokken bij de oprichting van de Openbare Bibliotheek Naarden-Bussum.

Vervolg de weg en steek de kruising over naar het volgende deel van de GRAAF WICHMANLAAN.
Het huis meteen rechts op de hoek van de Graaf Wichmanlaan - ’s-Gravelandseweg 18 heeft aan de zijkant, de Graaf Wichman-laan-kant een tegeltableau met zonnebloemen op een blauwe achtergrond. Deze gevelsteen bestaat uit tien gekleurde gegla-zuurde tegels in art deco stijl.

Loop verder en volg de GRAAF WICHMANLAAN, deze buigt bij de splitsing naar rechts, houdt dat aan.
Graaf Wichmanlaan 27 Maria Hoeve waar het voormalige koets-huis aan de rechterkant van het pand nu de garage is. Op num-mer 31 zat vroeger Pension Groenoord.
Aan uw rechterkant, Graaf Wichmanlaan 46, ziet u kinderopvang Koningskinderen. Het is een gebouw dat oorspronkelijk is ont-worpen als een schouwburg en later de bakermat van de Neder-landse radio en televisie is geworden, onder de naam ‘Studio Concordia’.

Het eerste gebouw dat hier werd gebouwd in 1897, was van de hand van architect C.J. Kruisweg en was in opdracht van Maat-schappij Concordia. Het werd een multifunctioneel gebouw waar veel verenigingen en organisaties terecht konden en er werden toneelvoorstellingen, kerkdiensten en tentoonstellingen gehou-den. Vanaf 2 april 1926 werden er ook radio-uitzendingen verzorgd. In 1928 werd het nog gerenoveerd, maar het brandde af op 27 april 1930.
Een jaar later werd het herbouwd naar ontwerp van architect J.C.O. Camman (1873-1952), die meer huizen in Bussum had ontworpen. De heropening was op 12 december 1934.
Vanuit het nieuwe gebouw Concordia vonden de tv-uitzendingen plaats vanaf 1954. Altijd ‘live’, want opnameapparatuur voor televisie bestond nog niet.
Vanaf september 1967 werden vanuit Concordia de eerste kleurentelevisie-programma’s uitgezonden. Vanaf die tijd was deze studio de thuisbasis van Radio
538, Countdown, B.O.O.S. en diverse
andere televisieproducties. Tot 16
februari 2007 was het hoofdkantoor
van MTV Networks Benelux in Con-

cordia gevestigd. Tegenwoordig
wordt het gebouw dus gebruikt voor
kinderopvang. Het is ook mogelijk
om er muziek- en theaterlessen te

krijgen.

Loop door en ga de eerste mogelijkheid linksaf de KONINGSLAAN in.
Uw blik zal onmiddellijk afglijden naar de villa op nummer 2A, maar sta vooral ook stil om de mooie gevels van de woningen aan uw linkerhand te bekijken, Koningslaan 1, 3, 5 en 7.
Terug naar Koningslaan 2A. Op een
prominente plek in de bocht van de
Koningslaan staat Villa Gratia. Het
is een van de eerste villa’s die in dit

gebied werd gebouwd van architect
N.N. von Ingen Trappen. Het stamt
uit 1878. Villa Gratia is een voor-
beeld van een vrijwel gaaf neo-clas-
sicistisch herenhuis en is daardoor

van grote historische betekenis voor
Bussum. De aangrenzende tuinen
maken dit pand eveneens uniek. Het huis kenmerkt zich door
een eenvoudige, vierkante hoofdvorm en werd gebouwd in op-dracht van Baron Schimmelpennink van der Ooyen, die het huis noemde naar zijn tweede echtgenote Gratia Labouchère. De
erker met het balkon werd later in 1910 aangebouwd. De villa is een rijksmonument.

Als u verder loopt op de KONINGS-
LAAN, gaat u eigenlijk naar links.
Aan Koningslaan 2b vindt u het uit
1956 stammende gebouw van de
Remonstrantse Kerk. Het is ontwor-

pen door architect G. Treep en is in 1984 uitgebreid met de tuinzaal.
De kerk heeft mooie details als het

glas-in-lood-raam in de voorgevel, de klok aan de linkerzijgevel en op het dak de windvaan met haan.

Ernaast, Koningslaan 4, ziet u Villa Helma. Hier woonde Jo Bonger, de weduwe van Theo van Gogh. Jo Bonger had hier een pension. Veel kunstenaars hebben in dit huis gelo-geerd. Op zolder bewaarde Jo Bon-
ger de schilderijen van haar zwager,
Vincent van Gogh. In diverse num-
mers van het Spiegelschrift kunt u
uitgebreid lezen over Jo Bonger en
deze villa.

We kijken naar monumentale villa’s, tuinen en bomen in het Spiegel en lopen vaak ongemerkt details voorbij. Daarom kijken we ter hoogte van KONINGSLAAN 11, tegenover num-mer 4, even naar beneden.
In het trottoir voor de ingang van Koningslaan 11 ligt een monu-mentale putdeksel. Deze putdeksel is geplaatst in 1898 en deze put was direct verbonden met de Bussumse waterleiding. De Bussumse waterleiding begon bij de, een jaar eerder gebouwde, Bussumse Watertoren aan de Bussumergrintweg. De informatie op de putdeksel vertelt ons dat het
waterleidingsysteem (Hydrant
System Halbertsma) in 1898 is aan-
gelegd naar ontwerp van Halberts-
ma, de man die ook de Watertoren
ontworpen heeft. Ook is het waar-
schijnlijk dat de Compagnie (CIE)
Globale (GLE) des conduites d’eau
Liège de uitvoerder van dit project is
geweest.

Iets verder aan de linkerkant ziet u KONINGSLAAN 13.
In 1933 werd hier een ‘kringhuis’ geopend van de NSB, de Nationaal-Socialistische Beweging. Het huis kreeg al gauw de bijnaam ‘het bruine huis’ (ook al was het wit), vanwege de bruingekleurde uniformen van de Nazi’s.
Eind 1933 had de NSB in Bussum al driemaal zoveel leden als op grond van het inwonertal verwacht zou mogen worden. Bij de verkiezingen voor de Provinciale Staten in 1935 kreeg de NSB 10% van de stemmen, bijna 3% boven het landelijk gemiddelde. In Naarden behaalde de partij zelfs 16,1 % van de stemmen. Dat percentage daalde toen de oor-
logsplannen van Duitsland evidenter
werden.

De NSB-ers colporteerden regelma-
tig met hun blad Volk en Vaderland
door Naarden en Bussum. De ge-
üniformeerde NSB-ers marcheerden

ook door de straten, waarbij regel-
matig heftige rellen ontstonden met
linkse groeperingen uit met name
Bussumse volkswijken.

Precies aan de overkant (achter u als u naar nr 13 kijkt),
KONINGSLAAN 6.
Gezien zijn markante locatie en prachtige architectuur behoort herenhuis Soli Deo Gloria, gebouwd in 1878, tot een van de vele gemeentelijk monumenten die het Spiegel rijk is.

Sla hier rechtsaf de GUDELALAAN in (langs de zijkant van Soli Deo Gloria). De eerste straat aan u linkerhand is de Oranjelaan, vervolg uw weg op de ORANJELAAN.
In deze prachtige straat treft u villa’s aan met zadeldaken en prachtig houtsnijwerk. Deze zadeldaken kunnen we op vele plek-ken in Het Spiegel terugvinden. Vanwege dit typisch
kenmerk van deze wijk, heeft de Vereniging Vrienden van Het Spiegel dit in haar logo verwerkt.
Let vooral op alle prachtige detailleringen van de villa’s: glas-in-lood ramen, dakconstructies , dakpannen, dakkapellen, raam-verdeling, enzovoort. De villa’s zijn het uitgebreid bekijken waard. Uitbundig houtsnijwerk in de
dakconstructie van Oranjelaan 14.
Villa Oranjeoord is in 1889 gebouwd
naar ontwerp van architect S. Krijnen.
De unieke markante uitstraling van
nummer 9. Ook ziet u hier huizen
met hele andere stijl. Door de latere
verkaveling zijn er op kleinere perce-
len verschillende huizen bijgebouwd
die een ander tijdsbeeld weergeven.

Aan uw linkerhand ligt iets van de weg af ORANJELAAN 4. Villa May Flower is van algemeen
belang wegens cultuur- en architec-
tuurhistorische waarde als gaaf
bewaard gebleven voorbeeld van een
houten villa, gebouwd in de Cha-
let-stijl rond 1900. Daarnaast is de
villa van belang vanwege de beeld-
bepalende situering aan de zuid-
oostzijde van de Oranjelaan in de
villawijk het Spiegel. Het is een
rijksmonument sinds 2000.
Bijzonder zijn de details in de dakconstructie. De dansschool van R.C. Corraise is hier gevestigd geweest.
Leonardus Johannes Jocobus Caron (1880-1961) heeft na 1933 een aantal jaren op dit adres gewoond. Caron was tijdens de oorlog betrokken bij het verzet en trad bij de bevrijding in mei 1945 een week of drie als Bussumse burgemeester op bij afwezigheid van de op dat moment ondergedoken foute burge-meester. Caron kreeg de onderscheidingen Officier in de Orde van Oranje-Nassau en Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw, maar in de portrettengalerij van burgemeesters op het stadhuis hangt hij niet.

Meteen ernaast ORANJELAAN 2 Villa Merlet.
Deze villa is in 1900 gebouwd en
kreeg de naam Rustenhoeve. Vanaf
het moment dat de villa bewoond

werd door dichter en journalist
Herluf C.J.A. baron van Lamsweerde,
werd de villa hernoemd in Merlet.
De baron publiceerde verschillende
romans en verzen onder het pseu-
doniem Herluf van Merlet. Baron

van Lamsweerde heeft in de tijd van
de nazi-bezetting een vooraanstaande rol in het verzet gespeeld.

De Oranjelaan komt uit op de MEERWEG, hier gaat u naar rechts.
De oranjegekleurde villa die u links aan de overkant ziet is in
1893 in opdracht van W.E.J. Willink gebouwd. Op oude kaarten staat de naam ‘Jenny’, maar het huis werd door de eerste eige-naar Rondom Zon genoemd vanwege de ligging. Het huis
besloeg toen nog de gronden van Graaf Florislaan 21, 23 en 25 en Meerweg 25, 27 en 29. In de grote villa was tot 1974 bejaarden-tehuis Miranda gevestigd en daarna gebruikt voor kamerverhuur. In 2001 is het met een zeer grondige restauratie weer voor privé-bewoning geschikt gemaakt. Naar aanleiding van een heel oude foto waarop de oranje bakstenen en witte elementen zo mooi in het oog springen is toen besloten om dat effect zo goed mogelijk na te bootsen door de gepleisterde muren een steenkleur te
geven. Ook zijn uiterlijke stijlkenmerken hersteld.

Ga de eerstvolgende straat weer rechts, de GRAAF FLORIS-LAAN in.
Veel mensen geven aan te verdwalen in de straten en lanen van het Spiegel. Dat komt omdat de ontwikkeling van het Spiegel op verschillende tijdstippen tot stand is gekomen, het is eigenlijk
een verzameling villaparkjes. Anders dus dan een villawijk die in één geheel wordt ontworpen en gebouwd. J.H. Biegel en P.J. Loman, beiden belangrijk voor de ontwikkeling van Het Spiegel, probeerden de hoofdlijnen wel in gezamenlijk overleg te plannen. De hoofdstructuur van het wegennet in Het Spiegel zijn boogvor-mige ceintuurwegen met daartussen radiaalwegen met als basis de spoorlijn. Dus hoewel verdwalen in Het Spiegel tot de moge-lijkheden behoort, is er wel degelijk enige structuur in het stra-tenplan aanwezig.

Ga de eerste straat linksaf in, de CORVERLAAN.
Bekijk ook hier de diverse bouwstijlen van de verschillende
huizen die de tijd markeren.
Aan de linkerkant Corverlaan 9. Het middelste huis van deze rij van drie heeft de naam Maria Elisabeth, dat staat te lezen op een ingemetselde gevelsteen. De gevelsteen op nummer 7 is nagenoeg onleesbaar en op nummer 11 niet meer aanwezig.

Sla rechtsaf de PRINS MAURITSLAAN in. Op de t-splitsing aan het einde van de straat:
FLORALAAN 2A.
Villa De Driesprong is het oorspron-
kelijke koetshuis behorende bij villa
Gabrielle (later villa Anna). De
geschiedenis van dit pand met de
geïllustreerde regel onder de dak-
lijst, de villa en de grond die er
omheen ligt is bijzonder.
In 1898 verhuisde het echtpaar
Krasnapolsky met een ongetrouwde
zus van mevrouw en twee dienstmeisjes naar Bussum waar de grote villa Gabriëlla betrokken werd. Het eerste dat Krasnapolsky deed was de naam van het huis

veranderen in villa Anna, naar zijn
vrouw. Het kapitale huis stond op
een stuk grond van meer dan een
hectare, gelegen tussen wat nu
Graaf Florislaan, Fortlaan en Flora-
laan is en het adres was Graaf
Florislaan 2. Het koetshuis stond

iets meer naar achteren op het
perceel.
Krasnapolsky, van Pools-Russische
afkomst, vertrok in 1856 als jeugdig kleermakersgezel naar Amsterdam. Hij trouwde met Johanna Volmer in 1866 en kocht in dat zelfde jaar in de Warmoesstraat een bescheiden, wat verlopen café. Krasnapolsky maakte er in de loop der jaren door aankoop van ‘buurtpanden’ een hotel van grootse allure van. Krasnapolsky, een overtuigend vrijmetselaar, was zeer vermogend, vooral door winstgevende aandelenhandel op de beurs, en liet na zijn dood in 1912 enkele honderdduizenden guldens na en de kapitale villa met een enorme lap grond.
De villa werd in 1975 afgebroken, op het verkavelde terrein werd een twintigtal huizen gebouwd de Gooiland Mavo (later de
school Opmaat) en nu de Koningin Emmaschool. Het koetshuis hier op nummer 2a is bespaard gebleven en inmiddels een woonhuis.

Vervolg de Floralaan naar links en zie vlak voor de splitsing op de hoek links ZWARTEWEG 35 (loop even de hoek om en bekijk het huis ook van de voorkant).
Dit huis is een gemeentelijk monument. Het heeft aan de voorkant een heel rijk gedecoreerd entreehek met Jugenstil-ornamenten en was ooit onderdeel van een groter houten hek. Het huis is gebouwd als exponent van het 19e eeuwse ‘schone-luchtverlangen’. Dat stond voor het streven naar buitenleven, naar frisse lucht en zon, wat tot uiting komt in de veranda’s, balkons en erkers.

U staat nu op de ZWARTEWEG die aan deze kant van de straat het einde van het Spiegel is. Hier zouden we op de splitsing naar rechts gaan om de wandeling te vervolgen. Echter, we gaan naar links, want beslist de moeite van een wandeling waard zijn de SANDTMANNLAAN en de NAGTGLASLAAN. Deze straten liggen aan de overkant van de weg en buiten het Spiegel in Naarden. U kunt hier een extra rondje aan de wandeling toevoegen door hier op de ZWARTEWEG naar links te gaan en meteen naar rechts de SANDTMANLAAN in.
Hoewel deze lanen slechts

enkele meters buiten het Spiegel
gelegen zijn, zijn deze straten
geheel anders van karakter.
George Ernest August Sandt-
mann, eigenaar van De Maat-
schappij tot Exploitatie van
Onroerende Goederen ‘Zeker
Bezet’, kocht in 1897 een stuk
bosgrond net ten noorden van het Bussumse Spiegel van Johanna Hendrika Perk. De vermogende Sandtman legde in de periode 1903-1911 de Sandtmann- en Nagtglaslaan aan. Hij bouwde er 30 houten villa’s, per twee of per drie geschakeld. Omdat het terrein binnen de verboden kringen van de vesting lag mochten er alleen houten huizen worden gebouwd.
Ingeval van een vijandelijke aanval
konden de huizen worden afge-
brand, zodat het schootsveld vanuit
de stad Naarden weer vrij was. Voor
zichzelf had Sandtmann eerst villa

Annaville gebouwd. Dat is het laat-
ste huis met het prachtige torentje
op de splitsing naar de Sandtman-
laan, Sandtmannlaan 34.
Rond het dorp Bussum zijn vijf
zogenaamde Verboden Kringen aangelegd om de nabijgelegen vesting Naarden te beveiligen. Deze Verboden Kringen beperkten vooral de stad Naarden in huizenbouw en stadsuitbreiding. Naarden profiteerde daarom niet of nauwelijks van de komst van de forensentrein in 1874 op station Naarden-Bussum in tegen-stelling tot Bussum. Na de komst van het spoor veranderde Bussum in een welvarende villagemeenschap.
Voorafgaand aan deze periode was juist Naarden een rijke stad; de enige stad tussen de dorpen in het Gooi. Dankzij stads- en marktrechten sinds 1300, trok Naarden een welvarende elite aan van kooplui, handelaren, notabelen, intelligentsia en ondernemers. Zij leefden van weverij en wolspinnerij, export naar Hanzesteden en tolinkomsten uit de trekvaart tussen Amsterdam en het Duitse achterland.

De vesting Naarden is vele malen belegerd, geplunderd en de omwalling verwoest. Maar dankzij de inzet van Gooise boeren, de Erfgooiers, werd de vesting steeds weer herbouwd en daarbij gemoderniseerd. De Erfgooiers werkten tevens bij de zandafgra-vingen om het inundatiegebied (een gebied dat ten behoeve van verdediging enkele centimeters onder water gezet kan worden) voor de Hollandse Waterlinie te optimaliseren. Zandverkoop bracht veel op voor Naarden: de kosten voor de inzet van de boeren waren nihil.

De Erfgooiers leden ook onder de belegeringen van Naarden. Legers verwoestten hun akkers, eisten inkwartiering en plunder-den hun schamele woningen. Kortom; het rijke Naarden was toen een slechte buur.

Vanwege de Frans-Duitse oorlog eind 19de eeuw bepaalde het Ministerie van Oorlog dat Naarden haar eeuwenoude verdedi-gingstaak van met name Amsterdam moest optimaliseren. Zij stelde daartoe de Kringenwet (1853) en de Vestingwet (1874) in. Mede met het oog op troepentransport is toen de spoorlijn aan-gelegd, echter niet te dicht bij de vesting om snelle bereikbaar-heid van de vesting door de vijand te voorkomen. Wel dichtbij genoeg om bestreken te kunnen worden door het geschut vanaf de vestingwallen.
Binnen het vrije schootsveld mocht beperkt gebouwd worden tot opheffing van de Kringenwet in 1926. Tot 300 meter vanaf de wal-len was elk bouwwerk verboden. Tussen de 300 en 600 meter was houtbouw toegestaan, snel af te branden of af te breken bij nadering van de vijand. Stenen fundering, schoorsteen en dakbe-dekking was toegestaan. Dat gaf ruimte om de Nieuwe Hollandse Waterlinie tussen Naarden en de Vecht ter verdediging te inunderen (onder water te laten lopen).
Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog zijn binnen de Naardense Kringen vele huizen gesloopt, bomen in Naardens kwekerijen gekapt en land geïnundeerd. Echter Sandtmanns huizen bleven gespaard en zijn tot op heden intact. De kleurrijke houten huizen in de Sandtmannlaan zijn fraaie voorbeelden van deze ‘afbraak’-architectuur.

Op de 5-splitsing, gaat u scherp rechts de NAGTGLASLAAN in, aan het einde komt u weer op de ZWARTEWEG, waar u dan linksaf gaat om de weg van de route weer te vervolgen.

Ga bij de volgende kruising rechtsaf de FORTLAAN in. Fortlaan 1 aan de linkerkant is Huize Boomgaard. Dit behoorde ook tot het oorspronkelijke perceel van Krasnapolsky. Het huis ligt verscholen achter weldadig groen en heeft een charmante ronde poort.
Op Fortlaan 6 is een gevelsteen uit
vermoedelijk de 18e eeuw verwerkt.
De steen is van kalksteen en meege-
nomen uit België. Vier mollige musi-
cerende engeltjes met trommel,
harp, bazuin en vedel (voorloper van
de viool), dansen de steen ongeveer
uit. De afgeronde bovenkant is be-
kroond door een schelp.

Volg de straat, u komt uit op het P.J. LOMANPLEIN, vernoemd naar de projectontwikkelaar die het Spiegel oorspronkelijk mede vorm gaf. Aan uw rechterhand, aan de overkant van het plein, P.J. LOMANPLEIN 1 en 3, ziet u een prachtig rijtje huizen. Deze geschakelde villa’s geven het plein allure. Links ziet u een bijzondere lantaarn.
Ooit stonden op de kruising
van de Lindelaan met de Meer-

weg een bijzondere lantaarn en
een bank. In latere jaren zijn
beide verplaatst naar het P.J.
Lomanplein. De burgemeester
van Bussum, Jonkheer Van
Suchtelen van de Haare, kreeg
de bank en de lantaarn destijds cadeau. De lantaarn ter gelegen-
heid van het zilveren ambtsjubileum van de burgerij. De bank herinnert aan het gehele burgemeesterschap. De inscriptie in de rugleuning van de bank luidt: ‘Jhr R. van Suchtelen van de Haare’. Boven

deze inscriptie is het familiewapen van Van Suchtelen van de Haare te zien, met als wapendragers, twee leeuwen. De bank heeft ook ‘gefigureerd’ in diverse filmpjes van Van Kooten en De Bie en werd in de volksmond ook wel het ‘bank-

je van Van Kooten en De Bie’ genoemd (Wim de Bie heeft op P.J. Lomanplein 8 gewoond). Omdat hier de bank steeds beklad werd met graffiti is de bank weer verwijderd en in 2020 neergezet vlakbij
de plek waar hij begraven ligt. De monu-
mentale lantaarn staat er nog en is
een mooi voorbeeld van kwalitatief

hoogstaand smeedwerk en bevat
art-nouveau-elementen. Bekijk de details maar eens.

Loop links langs de lantaarn naar P.J. Lomanlaan 13.
U passeert hier de prachtige huizen met meisjesnamen: Anna, Catharina, Hermine en Clara.
Dat de geschiedenis van de prachtige huizen in het Spiegel niet enkel om architectuur gaat, moge duidelijk zijn. De bewoners van het huis aan de P.J. Lomanlaan 13 doken in deze geschiede-nis en kwamen er achter dat eerdere bewoners van het pand in de Tweede Wereldoorlog verplicht werden naar Amsterdam te verhuizen en de huissleutels in te leveren bij de politie in Bussum, die net als de burge-
meester destijds met de Duitsers
meewerkte. Het gezin werd later
naar Duitsland gedeporteerd en
vermoord. Om hen te gedenken
hebben de huidige bewoners
voor het huis struikelstenen

geplaatst met de namen van de
slachtoffers.

Wandel terug naar de lantaarn op P.J. LOMANPLEIN, en ga naar links de LAAN VAN SUCHTELEN VAN DE HAARE in. De huizen hier zijn van rond 1920. Op de villa aan de Laan van Suchtelen van de Haare 12 ziet u op de gevelsteen de naam ‘De Meerle’. De Meerle laat moeder merel broedend op het nest zien en vader merel trots ernaast. De gevelsteen is gemaakt in 1919.

Loop door naar het einde van de straat en sla rechtsaf de SLOCHTERENLAAN op.
De huizen aan de linkerkant op Slochterenlaan 6, 4 en 2 hebben ook elk gevelstenen. Op nummer 6 aan de zijkant van het huis waar de inscriptie niet goed te lezen is. Op nummer 4 is in het midden van het huis duidelijk Elisabeth te lezen. Het huis op nummer 2 heeft, eveneens aan de zijkant, een gevelsteen waarop de naam ’t Puntje’ staat.
De woning rechts, Slochterenlaan 9, heet Berkenhoek.

Als u met de rug naar Berkenhoek staat kijkt u uit over het terrein van Station Naarden- Bussum. Dit gebied belooft een heel mooi uiterlijk te krijgen met een opgang naar het station aan deze kant. De stationshal bevindt zich aan de andere zijde van de sporen en is zeer de moeite waard om te bezoeken (extra uitstapje aan het einde van deze wandeling).
Het station werd op 10 juni 1874 tegelijk met de Oosterspoorweg (de spoorweg van Amsterdam naar het oosten van Nederland) geopend. Oorspronkelijk was dit een standaard HSM-station (vergelijkbaar met het oude stationsgebouw in Hilversum).
Tussen 1914 en 1925 stond er een hulpstation vanwege materiaal-schaarste na de Eerste Wereldoorlog. Het huidige eilandperron dateert uit 1917. Het huidige stationsgebouw, een ontwerp van ir. H.G. J Schelling, werd in 1926 geopend door de toenmalige locoburgemeester van Bussum, Paul Brand.
Het huidige gebouw heeft geen enkele gebogen lijn, er zijn alleen rechte vormen gebruikt. De bouwstijl kan worden aan-geduid als kubistisch expressionisme. De vorm is asymmetrisch en de hal domineert het geheel, zowel van de buitenzijde gezien als van binnenuit.

Schelling ontleende bij dit
ontwerp zijn inspiratie vooral uit
het werk van Frank Lloyd Wright.
In de hal bevinden zich glas-in-
loodramen die in 1947 door de
Algemene Bond van Forensen
aan de Nederlandse Spoor-
wegen geschonken zijn uit dank
voor de elektrificatie van de Gooilijn (het traject tussen Amster-dam-Amersfoort) in 1946. Deze zijn ontworpen door de Haagse kunstenaar Pieter A. H. Hofman. Onder andere zijn er de wa-pens van Naarden en Bussum in te zien. Het stationsgebouw is een provinciaal monument. Het station fungeerde tot 1 augustus 1958 ook als kopstation voor de tramlijn naar Huizen.
In augustus 2019 is in 23 dagen tijd een grootscheepse ver-bouwing aan de sporen uitgevoerd. Aanleidingen hiervoor zijn het streven naar een robuuster spoor (betere betrouwbaarheid en lagere onderhoudskosten), het verkorten van de rijtijd en een betere overwegsituatie. Van de zes voordien bestaande sporen zijn er slechts twee overgebleven. Het eilandperron is een zij-perron geworden en de overweg in de Comeniuslaan, die tot die tijd werd bediend vanuit de verkeersleidingspost, is geautomati-seerd. Door deze wijzigingen blijven de overwegen minder lang gesloten dan voorheen en zijn (mede daardoor) veiliger. Verder is de maximumsnelheid voor de treinen verhoogd van 80 naar 130km/u. De mogelijkheid voor treinen om elkaar te passeren op dit station is echter vervallen. Het zijperron, dat voorheen weinig werd gebruikt en korter was dan het eilandperron, is verlengd en beter toegankelijk gemaakt. Op de plaats van het voormalige emplacement aan de westkant van het station is een nieuwe toegang naar de voetgangerstunnel gekomen die in het midden onder de perrons door loopt.
Vóór de verbouwing van 2019
kwam aan het noordelijke uitein-
de, op de grens tussen Naarden
en Bussum, het eilandperron
helemaal uit bij de spoorweg-
overgang Comeniuslaan. Na de
verbouwing van 2019 is er nog
maar 1 spoor aan het voormalige
eilandperron in gebruik, waardoor aan beide zijden van het station de overwegen nog maar over 2 sporen gaan. Het midden van het perron is aangesloten op een andere voetgangerstunnel, die uitkomt bij de stationshal en de uitgang aan de oostzijde. Het andere zijspoor, dat zich aan de oostzijde bevindt, heeft alleen in het midden een uitgang; deze komt ook uit bij de stationshal en de uitgang aan de oostzijde.
De werkzaamheden om aan de westzijde ook een directe ingang tot het station te realiseren zijn tijdens het schrijven van deze wandeling in volle gang. Na opening van de ingang aan de westzijde zal de voetgangerstunnel enkel nog gebruikt kunnen worden om, onder de spoorlijnen door, vanuit Spiegelzijde de Stationsweg te bereiken.

Als u de weg volgt (links het station, rechts de Action), komt u weer uit bij het beginpunt van de wandeling.

Wandelen in Het Spiegel

Wandelroute Spiegel-Noord

wandelen in het spiegel

Hotel Nieuw-Bussum

Eli Asser

Oud Holland

Villa Amby

Pinakel hoek Meerweg Nwe ‘s Gravelandseweg

Koetshuis Notaris Doude van Troostwijk

Graaf Wichmanlaan 17

Oude kaart Villa ‘t Hoog

Oud Delta

Graaf wichmanlaan 36, Zeelandia

Koningskinderen in Concordia

Koningslaan 2A

Remonstrantse Kerk

Jo Bonger

Putdeksel Koningslaan 11

Koningslaan 13, Kringhuis van de NSB

Oranjelaan 9

Oranjelaan 4, Mayflower

Oranjelaan 2, Merlet

Koetshuis Floralaan 2A

Gevelsteen Fortlaan 6

De houten huizen aan de Sandtmannlaan

Wilhelm Krasnapolsky

Flats Oranjepark

Cort van der lindenlaan

sandtmanlaan

Prins mauritslaan

Prins mauritslaan

Zwarteweg

Zwarteweg

Kuyperlaan
nagtglaslaan

FORTlaan

Floralaan

corverlaan

parklaan

parklaan

P.J. Lomanlaan

nieuwe ‘s gravelandseweg

LAAN VAN SUCHTELEN VAN DE HAARE

graaf wichmanlaan

graaf wichmanlaan

meerweg vlietlaan

meerweg

meerweg

Slochterenlaan

oranjelaan

koningslaan

koningslaan

Start

Boom Spiegelvrienden

Joseph Biegel

Lomanplein 1-3

Glas-in-lood in station Naarden-Bussum

Deze sporen aan de Spiegelzijde zijn weggehaald

De Vieze Man (Kees van Kooten)
op het P.J. Lomanplein

De lantaarn aan het P.J. Lomanplein

P.J. Lomanplein 13

Villa Annaville